

ini tí at nógv av oljufeløg-unum eru har, og tí flestu av íslendsku íleggjarunum eisini halda til her.

At lótan júst nú er vald kann so eisinivera tí, at fleiri almennar føroyskar fyrirkur skulu privatiserast, eitt nú Føroya Tele, Atlantsflog, Føroya Banki og aðrar stórar fyrirkur, so man er opin fyri fleiri modellum, hvussu tað kann vera gjørt og fyri útlendskum íleggjarum. So ein kann siga, at hesin dagurin eisini kann síggjast sum tað at skapa áhuga fyri tí, sum kann henda. At lata upp eyguni hjá útlendingum fyri Føroyum og soleiðis at føroyingarnar sum vera við kunnu fáa kontaktir við tann figgjarheimin, sum er uttan fyri Føroyar, eitt nú í London og sum man kanska kann arbeiða víðari við.

Vitja á Man

Ætlanin er eisini, at landsstýrismaðurin í figgjarmál-

um, Báður Nielsen skal vitja á oynni Man, har hann skal hoyra um, hvussu man hevur havt eydnuna við sær við at fjøltátta búskapin. Teir hava havt eina klára strategi um at gera búskapin meira fjølbroyttan. At fara frá einum búskapi, sum bygdi næstan 100% á ferðavinnu til ein búskap, sum byggir á fleiri onnur bein, t.d. eina væl-virkandi skipaskráseting, miðdepil fyri figgingarstovnar o.a.

Eftir kunningina bjóðar danski sendiharrin til eina hugnaløtu.

Tað eru annars skjótt trý ár síðani, at føroysk sendistova varð latin upp í London. John Rajani hevur verið har frá byrjan og gevst í London í september. Hetta tiltakið verður so eitt av teimum stóru. Vit spurdu hann, um skrivstovan hevur verið Føroyum hent og um hetta er ein skilagóð raðfesting av føroyskum myndugleikum. Hann sigur, at hetta má so vera upp

til føroyskar myndugleikar at meta um, antin vit skulu hava sendistovu uttanlanda – um vit vilja selja Føroyar politiskt, vinnuliga og tá brúka sendistovu sum eina kobling millum myndugleikar og vinnulív. Spurn-

ingurin er hvat man vil og hvussu man skipar tað. Hann vísir annars á, at tað eru veldugir møguleikar í Bretlandi. Vit hava nógvar uppgávur her. Her búgva 60 mill. fólk. Bretland og her serstakliga Skotland er og

At Føroyar kunnu gerast eitt av teimum mest áhugaverdu økjum at gera íløgur í, eitt nú innan oljuvinnu, sæst ma. av hesi raðfestingini í innanhýsis blaðnum hjá risaoljufelagnum Statoil. Har verður greitt frá altjóða oljuleiting og eftir øllum at døma meta oddafólkini í Statoil, skulu vit ganga út frá hesi myndini, at Føroyar teljast millum fremstu og mest spennandi íløgukini

GEX háper på suksess på Færøylene.

kann gerast ein stórir samstarvspartnari, bæði innan fiskivinnu, alivinnu, orku og olju, útbúgvingarstovnar og mentanarlív.

Stóri kunningarfundurin, sum verður hildin í London, mikudagin 18. mai er so ein nýggj byrjan í møgulegum samstarvi millum føroyskt vinnulív og útlenskar fyrirkur.

Óttast kinesisk klæði

VINNUSÍÐU-KLUMMAN

Finnbogi Ísakson

Tann bíliga arbeiðsmegin í Kina, sum gerst alsamt betur útbúgvinn, hevur rættiliga loypt hvøkk á Vesturheimin. Fiskur verður fluttur úr Føroyum til Kina, har - eftir okkara mátistokki - undirløntir kinesarar virka hann til so bíliga, at tað loysir seg at flyta hann yvir hagar og aftur á evropeiska marknaðin, har hann verður seldur.

Í grannalondum okkara missa fólk arbeiði ár um ár, tí fyrirkurnar flyta sítt virkseimi til Kina. So við og við kemur India eisini upp í part. Meir enn triðingur av heimsins íbúgvum búgva í hesum londum - 1,3 miljardir í Kina og 1,1 í India, íalt 2,4 miljardir fólk. Tilsamans er fólkatalið í verðini 6,5 miljardir. Tað er sostatt eitt ófatiliga stórt menniskjansligt tilfeingi, Kina og India hava. Avleiðingarnar av fráflytingini av arbeiðsplássum er ræðandi. Bara í Danmark hvurvu 15.000 arbeiðspláss í fjør, tí fyrirkurnar fluttu til lág-lønarlond, fyrst og fremst Kina.

Tað er alheimsgerðin, globaliseringin, sum hevur hesar broytingar við sær. Kapitalurin flytur alla tíðina úr einum landi í annað, alt eftir hvat loysir seg best hjá fyrirkunum.

Margaret Thatcher í Bretlandi og Ronald Reagan í USA vóru forsprákarar fyri teirri ótálmaðu kapitalismuni, sum skuldi hava frælsi at ferðast ótarnað millum lond.

Bretland og USA eru framvegis tey londini, sum taka best undir við hesum politikki. Á evropeiska meginlandinum er tað Týskland, sum eltir hini bæði londini mest. Tey smáu londini í Evropa, eitt nú Norðurlond, halda seg ikki hava annan møguleika enn at fylgja við og royna at skapa nýggj arbeiðspláss fyri tey mistu.

Hini stóru londini í Evropa - burtursæð frá Týsklandi - eru ikki so fús at lata alheimsgerðina fara avstað við sínum arbeiðsplássum, minka skattin og vælferðina. Eitt av londunum, sum er rættiliga afturhaldandi, er Frakland.

Sunnudagin visti

bretska útvarpið BBC tey tíðini, at franska stjórnin er stúrin fyri teimum nógvu klæðunum, sum floyma úr Kina inn yvir evropeiska marknaðin. Franski ídnaðarmálaráðharrin Patrick Devedjian segði, at vandi var fyri, at 7000 arbeiðspláss hvørva í Fraklandi, um Kina ikki avmarkar sín útflutning av klæðum. Hann kom við sínari viðmerking, eftir at handilskomissururin hjá ES, Peter Mandelson, hevði byrjað kjak um hetta mál.

Í 1974 varð ein kvotuskipan gjord fyri útflutningi av klæðnavørum úr øllum londum. Avtalan var galdandi í 30 ár og fór sostatt úr gildi 1. januar í ár. Síðani hevur Kina økt munandi um sín útflutning av klæðnavørum.

Alheims handilsfelagskapurin WTO upplýsir, at í 2003 framleiddi Kina

17% av øllum klæðnavørum í heiminum, men roknað verður við, at framleiðslan fer at økjast til 50% eftir trimum árum, av tí at Kina hevur so stóran fyrirun av lágum lønum og øðrum framleiðslukostnaði.

Devedjian segði, at "støðan er sera hættislig fyri okkara klæðnavirki, tí henda vinnan hevur longu havt tað ringt í mong ár."

Hann heitti á ES um at fylgja amerikanska fyrir-døminum og samtykkja lógir, sum avmarka kinesiska útflutningin.

Hetta er loyvt sambært WTO-reglum. Reglurnar eru, at lond, ið eru í vanda fyri, at klæðnamarknaður teirra syndrast orsakað av innflutningi úr Kina, kunna sjálvi avmarka vøksturin í innflutninginum til 7,5% um árið fram til ár 2008. Tíðindamenn siga, at tað kjakið, sum

Peter Mandelson hevur sett í gongd, kann hava við sær, at slíkar avmarkingar verða settar í verk.

Franski forsætisráðharrin Raffarin hevur júst verið á vitjan í Kina. Í einari røðu segði hann seg vóna, at tað ikki fór at verða neyðugt hjá ES at seta slíkar innflutningsavmarkingar í verk. Í staðin heitti hann á Kina um sjálvt at avmarka útflutningin av klæðnavørum til Evropa.

Málið er rættiliga áhugavert út frá tí, at tað er ein spurningur, hvussu tey stóru londini í Evropa og kanska aðrastaðni við fara at reagera, um teirra arbeiðsloysi veksur nóg av tí, at kinesarar kunna framleiða vørurnar nóg bíligari.